

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Qui actus præsertim eo exercitio continenatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

catoris assumere, & velut divinæ mortis reum, cum incerto pudore ac confusione, DEO vindici cœlôq; se sistere; præsertim si nondum ea nomina prorsus expedisse, aut de ijs divinæ justitiæ plenè satisfecisse, videatur.

Vit. c. 3.

Sic enim B. Jacoponus, tametsi ad DEUM ex toto conversus, secum tamen reputans, DEUM propter hominum peccata subiisse mortem doloris ignominiaq; plenissimam, tanto in semetipsum odio inflammabatur, ut diceret, non dubitaturum se, tormantum omne & ærumnam quamlibet quantumvis grandem & exquisitam, ipsaq; adeò inferorum supplicia, si fieri posset, in semetipsum accersere, & iustissima de suis criminibus, quæ Domino Jesu tam crudelis nocis causa fuissent, vindicta pœnæve sumeretur.

Vit. c. 20.

Eodémq; propemodum sensu fuisse videtur B. Catharina Genuensis: quæ cum dulcem Amorem suum à se aliquando offensum meminisset, ita scilicet vulnerabatur animo, ut nullam sibi ea in causa adhiberi velle indulgentiam aut gratiam, sed summo ac rigido jure secum agi deposceret, ipsamq; adeò divinæ offensæ memoriam, omni supplicio atrociorè experiretur.

At nunc distinctè magis particulatimq; videndum est, qui affectus propriè huic exercitio convenient; quòd propriùs ad usum accommodetur, atque ad opus deducatur feciliùs, proposita hoc capite commentatio.

§. 3.

Qui actus præsertim eo exercitio continentur.

PORRò in his quæ dixi, triplex præcipuè continetur affectus, & tres quasi gradus præsentis exercitij.

Primus est internus ille pudor animiq; confusio, quòd propter admittas culpas, earumq; gratiâ DEI Filio necesse illatâ, DEI Sanctorumve oculos erubescimus, & vel faciem ipsam

ipsam ad caelum levare, reformidamus. De quo sufficienter actum est paragrapho superiori.

Alter est intimus quidam horror, aut motus animi, hac ipsa ex causa semetipsum abhorrescentis; & quò jam se ipsum refugiat ac vitet, tanquam in abyssum sui nihili sese profundè retrudere atque abdere saragentis: quasi jam sufferre non possit arcanam vocem opprobantis conscientiae; & intestinum illum judicem, sive ipsum suum de se ipso iudicium, subterfugere ac declinare moliatur.

Dura quippe & amara auditu (ei praesertim qui adhuc se Deo inimicum invisumq; meminerit) vox illa scelerum, divini paricidij vindictam poenàsve è caelo expetentium. Nam veluti quondam, non tam Judæorum, quàm nostrorum criminum vox erat illa adversus Christum, *Crucifige, crucifige*, acclamantium, eòq; clamore benignissimi Redemptoris aures & cor acerbè vulnerantium: sic nunc è diverso, eadem scelera, in corde auctoris sui, de eo vindictam grandi elamore & supplicia dira exposcent; nisi si hunc clamorem fortior animæ poenitentis gemitus, & sanctarum lacrymarum vox potentior retuderit atque represserit.

Postremus actus est, serium suimet odium, eadem ex causa eademq; contemplatione conceptum. Quo fiat, ut neque nos ipsos ullam in partem indulgentiùs habeamus, ipso quoque usu rerum creatarum nos indignos censentes, ut quarum autorem ac conditorem peccatis nostris trucidaverimus. Idq; potiùs agamus sedulò, ut non aliter nos, quàm ut Christi Jesu interfectores, Deiq; parricidas aspicientes, eòq; nomine nobismetipsis facti invisì & intolerabiles, omnibus nos excruciemus supplicijs, acrésq; de nobis repòscamus poenas, quo vel sic innocentissimo Jesu tam atrociter à nobis laeso, parte aliquà saltem satisficiamus.

Tunc enim perfectè te odis, ait S. Bonaventura, *quando non solum vis ab hominibus conculcari, sed etiam te ipsum tantum*

*P. 2. Stim.
c. 6.*

H h h z

abbor-

abhorres, ut vix te ipsum valeas tolerare. Qui etiam alibi de hoc sui odio ob Christum peccatis nostris interfectum pluribus agens, his inter cætera in semetipsum acerbis insur-

P. 1. Stim. *c. 2.* git: Nõnne mirabile videtur, me cogitare, te tam nobilissimum & benignissimum Dominum, pro me tam vilissimo mortuum, & non statim descere præ nimia tristitia? Et quomodo si non esset contrarium tuæ voluntati, me materiali gladio, non occido præ dolore, qui sui occasio tua mortis? Cum patientia ergo magna me debeo sustinere, sicut sustinerem, cum aliquem inimicum meum coram oculis meis video, quem toto corde occidere affectarem, quamvis non auderem aliquâ ratione.

Sed jam hoc pars quædam est proximè sequentis exercitij; in quo plura, de hac Christo satisfaciendi voluntate, etiam ex ipso Bonaventura proferemus.

In Monit. *M. S.* Non est tamen hoc loco prætermittendus, ex B. Bonav. monito studioso ascetæ usurpandus affectus; ut nempe cor suum perfecto odio oderit, ut peccatorum fontem, quibus amabilem DEI bonitatem offendit; atque eapropter omnem neget delectationem suis sensibus, quò cordi suo ægrè faciat, & tanti mali autorem ulciscatur.

CAPVT XXIX.

Ut itidem in contemplantis animo, ardens excitetur, Christo pro injuria satisfaciendi, cupiditas.

Superiori quoque connexum est hoc exercitium, quò satisfactionis appello, quòdque præcipuè actus dicitur complectitur.